

Ny vin på gamle flasker

2. april 2019

Et vinfirma fik ikke SKATs godkendelse af, at det kunne tilbyde erhvervsdrivende investering i eksklusive vine finansieret med midler fra virksomhedsskatteordningen. Afslaget viser, at virksomheden anvender

Investeres der i aktiver, der ikke har tilstrækkelig tilknytning til den erhvervmæssige aktivitet, kan den erhvervsdrivende blive beskattet af de investerede beløb.

Investering i eksklusive vine i virksomhedsskatteordningen

Et vinfirma påtænkte at tilbyde investering i eksklusive vine, hvor hver investor ville kunne opbygge sin egen individuelle portefølje. Vinfirmaet ville opbevare de individuelle samlinger uden for investorernes daglige rækkevidde og i øvrigt føre nøje regnskab med de enkelte porteføljer. Tilsvarende ville vinfirmaet forestå køb og salg af vinene, dog i samråd med investorerne.

Spørgsmålet var herefter, om investorerne kunne anvende frie midler i virksomhedsskatteordningen til investering, eller om investering ville blive betragtet som et privat aktiv. Sidstnævnte med den konsekvens, at investeringen ville blive betragtet som en privat hævning i virksomhedsskatteordningen med heraf følgende beskatning.

Hvad står der i loven?

Når selvstændige erhvervsdrivende anvender virksomhedsskatteordningen, er udgangspunktet, at alle erhvervmæssige aktiver skal indgå i ordningen, mens private aktiver ikke kan indgå i ordningen.

Overskydende likviditet kan placeres i banken, eller der kan investeres i obligationer. Derimod er der et forbud mod visse værdipapirer f.eks. aktier, der ikke kan indgå i virksomhedsskatteordningen. Endelig er der regler om, i hvilket omfang blandet benyttede aktiver kan indgå i ordningen.

Herudover er der ikke særlige regler i loven om, hvilke aktiver der kan – eller ikke kan indgå i virksomhedsskatteordningen.

SKATs begrundelse for afslaget

SKAT lagde vægt på, at investorerne ikke drev selvstændig erhvervsvirksomhed med køb og salg af vin. Vininvesteringen havde således ikke nogen tilknytning til den øvrige erhvervsmæssige aktivitet, som investorerne havde i deres virksomheder.

SKAT henviste herefter til praksis omkring udlån, hvor der i tidligere sager var stillet krav om, at der skulle være en erhvervsmæssig tilknytning. Varedebitorer som følge af almindelig kreditgivning kunne indgå i virksomhedsskatteordningen. Modsat kunne ejeren af en ejendomsvirksomhed ikke sideløbende investere i pantebrev med midler fra virksomhedsskatteordningen. Begrundelsen var, at pantebrevene ikke havde tilstrækkelig tilknytning til den aktive del af ejendomsvirksomheden. Derfor blev investeringen i pantebrev betragtet som et privat aktiv med heraf følgende beskatning af hævnningen i ejendomsvirksomheden.

Selvom den erhvervsdrivende investerede i fast ejendom i virksomhedsskatteordningen, kunne passiv investering i pantebrev ikke indgå pga. manglende erhvervsmæssig tilknytning.

Med henvisning til tidligere praksis fandt SKAT tilsvarende frem til, at investeringen i vin ikke havde en tilstrækkelig tilknytning til investorernes øvrige erhvervsmæssige aktivitet i virksomhedsskatteordningen.

Afgørelsen er i sig selv ikke overraskende, når man ser på den tidligere praksis og forarbejderne til loven, men den viser, hvor restriktivt SKAT fortolker loven.

De selvstændige erhvervsdrivende skal derfor være meget opmærksomme på, hvad de investerer i, når de anvender virksomhedsskatteordningen.

Når det er sagt, er det svært ikke at have lidt sympati for investors jagt på et højere afkast – ikke mindst når der er tale om vin. De høje afkast af investeringer må derfor ske i privat regi, hvilket samtidig åbner mulighed for, at investor selv nyder værdistigningen.

<

Poul Erik Nielsen

Partner, statsaut. revisor

21 69 08 21 · pen@roesgaard.dk